

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς – Τσάκαλος Χρήστος «Μία συζήτηση από το μέλλον...»
Ή αλλιώς... φυλακισμένοι αναρχικοί και ενδιάμεσες διεκδικήσεις (φοιτητικές σπουδές με βραχιολάκια, άδειες, αναστολές).

Στην φυλακή, λένε, πως το πιο ύπουλο ναρκωτικό είναι η ελπίδα...

Ελπίδα για μία καλή μεταγωγή, για ένα βολικό κελί, για μία καλή απόφαση δικαστηρίου, για μία μείωση ποινής στο εφετείο, για ένα καθεστώς ημι-ελευθερίας με ηλεκτρονικό βραχιολάκι, για έγκριση άδειας, για αναστολή, για πρόωρη αποφυλάκιση...

Η ελπίδα είναι το βελούδινο ρόπαλο της φυλακής (και της δημοκρατίας). Ο κρατούμενος, πλέον, αυτοκαταστέλλεται με αντάλλαγμα κάτι από τα παραπάνω...

Το τίμημα για τους ποινικούς κρατούμενους ώστε να κρατούν ζωντανή την ελπίδα, είναι να γίνουν ρουφιάνοι της υπηρεσίας, να κάθονται ήσυχοι, να μην συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις, να είναι μέρος της ανώνυμης στατιστικής του πληθυσμού της φυλακής και γενικά να βγάζουν αόρατοι την ποινή τους με σκυμμένο το κεφάλι.

Το αντίτιμο για τους πολιτικούς κρατούμενους, είναι να αποκηρύξουν τον ένοπλο αγώνα ή έστω να συνθηκολογήσουν με τη σιωπή...

Στην **Ιταλία**, στα «μολυβένια χρόνια» αυτό γίνονταν συνήθως με δημόσιες δηλώσεις αποκήρυξης του ένοπλου αγώνα, που πολλές φορές συνοδεύονταν και από καταδοτικές καταθέσεις που οδηγούσαν σε συλλήψεις αγωνιστών.

Στην **Δυτική Γερμανία**, στις λίγες περιπτώσεις που πολιτικοί κρατούμενοι γίνονταν ρουφιάνοι, χαρακτηρίζονταν ως «μάρτυρες του στέμματος» και σύντομα αποφυλακίζονταν.

Σήμερα, στην Ελλάδα, υπάρχουν περίπου 30 πολιτικοί κρατούμενοι...

Ήδη έχει ξεκινήσει ένας έμμεσος εκβιασμός αποκήρυξης του αγώνα, που εκφράζεται με πλάγιο τρόπο...

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η περίπτωση του Δημήτρη Κουφοντίνα. Ο Δημήτρης έχει εκτίσει τον προβλεπόμενο χρόνο φυλακής και δικαιούται άδεια.

Στην αίτηση που έκανε, το συμβούλιο φυλακής απάντησε αρνητικά, αναφέροντας ανάμεσα στα άλλα «με κείμενά του έχει στηρίξει επανειλημμένα τις τρομοκρατικές οργανώσεις Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς και Επαναστατικό Αγώνα.»

Στην περίπτωση του αναρχικού Παναγιώτη Μιχαλάκογλου, ο ανακριτής απέρριψε αίτημα αποφυλάκισης, επισυνάπτοντας στην απόφασή του, κείμενο που είχε βγάλει ο Παναγιώτης στο indymedia δηλώνοντας ότι είναι αναρχικός.

Στην δική μας περίπτωση, έχουν ασκηθεί δύο διώξεις για κείμενα της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, που έχουμε δημοσιοποιήσει και σύντομα θα γίνει η δίκη με την κατηγορία της «υποκίνησης βίαιων ενεργειών».

Αυτά, ίσως, να μην είναι πολύ γνωστά γεγονότα... όμως ο διάβολος κρύβεται στις λεπτομέρειες.

Δεν είναι δύσκολο να αποκωδικοποιήσει κανείς το μήνυμα. Οι προθέσεις της εξουσίας και το τελεσίγραφό της προς τους πολιτικούς κρατούμενους είναι σαφές:

Ή βγάξετε τον σκασμό, σταματάτε να δημοσιοποιείτε κείμενα και να στηρίζετε τον αναρχικό αγώνα και τότε ΙΣΩΣ σας δώσουμε κάποια άδεια,

Ή για κάθε λέξη και κάθε κείμενο που δεν προσκυνάει την εξουσία, θα προστίθενται χρόνια φυλακής.

Αυτή η μεθόδευση είναι η πιο ύπουλη...

Δηλαδή το κράτος αποφεύγει να εκτεθεί, ζητώντας επίσημα δηλώσεις αποκήρυξης, όπως στην Ιταλία. Άλλωστε, κάτι τέτοιο θα σήμαινε και την αναγνώριση της ύπαρξης πολιτικών κρατούμενων απ' την μεριά της εξουσίας...

Έτσι, οι αρχές εφαρμόζουν την στρατηγική της φθοράς... Ζητάνε απ' τους πολιτικούς κρατούμενους την σιωπή τους, με αντάλλαγμα υποσχέσεις με το σταγονόμετρο...

Η περίοδος που έρχεται, θα είναι μία περίοδος δοκιμασίας, καθώς οι περισσότεροι πολιτικοί κρατούμενοι, μπαίνουν στα χρονικά πλαίσια που δικαιούνται άδειες...

Γνωρίζω πως ήδη έχουν ξεκινήσει συζητήσεις στο εσωτερικό τόσο των κρατούμενων, όσο και του αλληλέγγυου κόσμου, για αυτό το ζήτημα.

Ξεκινάω με μία απλή και ξεκάθαρη διαπίστωση: **«Σίγουρα ένας αναρχικός χίλιες φορές καλύτερα να είναι έξω, παρά στη φυλακή... τόσο για τον εαυτό του... όσο και για το κίνημα».**

Όμως, έχουν σημασία, οι όροι με τους οποίους θα γίνει αυτό. Η συνθηκολόγηση με τη σιωπή και η αυτολογοκρισία, με αντάλλαγμα μία άδεια δεν είναι επιλογή... είναι ήττα.

Επίσης, ο αναρχικός χώρος, όταν ασχοληθεί με το ζήτημα των αδειών και των αναστολών, οφείλει να μην πέσει στην παγίδα του δοσομετρητή ελευθερίας...

Γιατί είναι εύκολο κοιτώντας το δέντρο να χάσεις το δάσος...

Σαφέστατα θα πρέπει να στηριχτεί ο αγώνας των πολιτικών κρατούμενων που βρίσκονται στα χρονικά πλαίσια της άδειας, ΑΛΛΑ δεν πρέπει να ξεχαστούν οι σύντροφοι με ισόβια και αυτοί που ενώ έχουν συμπληρώσει τα χρόνια για άδεια δεν θα πάρουν καμία, γιατί το κράτος τους έχει στη μαύρη λίστα.

Έτσι, μία αναρχική εκστρατεία προπαγάνδας και δράσης, που εστιάζει αποκλειστικά στο ζήτημα των αδειών (είτε φοιτητικών, είτε όχι), χωρίς ταυτόχρονα να μιλάει για την επιθετική αλληλεγγύη με σκοπό το γκρέμισμα των φυλακών, θα θρέψει τη ρεφορμιστική λογική της μερικής διεκδίκησης «δικαιωμάτων» νοθεύοντας με ημίμετρα τη συνολική επίθεση της αναρχίας.

Έτσι ακριβώς, το κράτος θα καταφέρει να στάξει το δηλητήριο της ελπίδας και να εισάγει απ' την πίσω πόρτα τον διαχωρισμό των «ήσυχων» πολιτικών κρατούμενων, που μπορεί να πάρουν άδεια και των «αμετανόητων» που θα ξεχαστούν στη φυλακή...

Βέβαια, αυτός ο διαχωρισμός, μπορεί να εσωτερικευτεί και από τους ίδιους τους πολιτικούς κρατούμενους.

Στη φυλακή το ημερολόγιο για άδειες και αναστολές, μπορεί να γίνει ημερολόγιο ανακωχής.

Η φυλακή είναι ένας διαρκής πόλεμος κι όχι μία στάση αναμονής με αντάλλαγμα μία άδεια... Μία ελευθερία πληρωμένη με σιωπές είναι μία ανάπηρη ελευθερία.

Στον εκβιασμό αυτό, εμείς ως Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, έχουμε ήδη απαντήσει. Ενώ όλα τα μέλη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς βρισκόμαστε ήδη στα χρονικά πλαίσια της άδειας, καθώς έχουμε εκτίσει από 7 έως 5,5 χρόνια φυλακή, που είναι η προϋπόθεση για καταδίκες άνω των 25 ετών (όπως οι δικές μας), δεν υποκύψαμε στον δισταγμό, να σκεφτούμε την φυλακή ως μαθηματική εξίσωση..

Στο διάστημα, που μπαίναμε στο «δικαίωμα» για άδεια, αντί να προσφέρουμε την ανακωχή μας, ως «δείγμα καλής συμπεριφοράς», επιχειρήσαμε να αποδράσουμε 2 φορές...

Γιατί γνωρίζουμε πως η διεκδίκηση αδειών και αναστολών, οφείλει να είναι κομμάτι του αγώνα, που στον πυρήνα της πεποίθησής του, εξακολουθεί να πιστεύει ότι ο πιο μαχητικός τρόπος να «αποφυλακιστεί» ένας αναρχικός είναι από ένα παράθυρο με κομμένα καγκελα...

«Η απάντηση στην καταστολή και την αιχμαλωσία συντρόφων, είναι το πρωταρχικό πεδίο που το αναρχικό κίνημα παίζει την πιο σημαντική παρτίδα του, αυτή της αξιοπιστίας του λόγου μέσα από πράξεις...»

Τσάκαλος Χρήστος, μέλος της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς/FAI

22/04/2016